

Napačno črko prečrtamo in črto ob strani ponovimo, poleg nje pa zapišemo pravo črko. Napačno besedo prečrtamo celo in ob strani zapišemo pravilno.

Če je v vrsti več napak, upravljammo vsako napako drugačno znamenje.

Če je beseda le deloma napačno stavljena, prečrtamo samo napačne črke in jih ob robu nadomestimo s pravilnimi. Enako velja za napačne delitve na koncu vrste.

Če je v besedi izpuščena črka, prečrtamo pred ali za njo stavljeno črko in zapišemo ob strani obe, prečrtano in izpuščeno črko. Kadar pa manjka cela ali ločilo, vstavimo tam znamenje ∇ in ga ob strani ponovimo ter zapišemo manjkajočo besedo.

Kadar je izpuščenih več besed, stavkov ali odstavkov (t. i. »pogrebi«), npr. ∇ označimo ob strani z »gl. m.« – glej manuskript.

Odvečne črke, besede, besede, ločila prečrtamo in ob strani ~~ločilo~~ pripišemo črti še znamenje $\sim$, kar pomeni »deleatur« – naj se odstrani.

Če je več besed ali stavkov dvakrat postavljenih (t. i. »ohcet«), prečrtamo odvečno besedilo, ~~odvečno besedilo~~ ponovimo ob strani črto (krajšo) in poleg nje znamenje $\sim$.

Večkrat tudi zaporedno deljenje ali kratke predloge na koncu vrste ali preveč stisnjene besede lomimo tako, da ustrezne dele besed ali stavkov na koncu vrste prenesemo v naslednjo vrsto ζ znamenjem ζ .

Črko, ki je iz druge vrste črk ali druge različice, prečrtamo in ob strani ponovimo črto in črko, ki jo enkrat podčrtamo.

Če črka, znamenje ali beseda ni dobro vidna, jo označimo z znamenjem $\smile$, ki ga ob strani ponovimo.

Narazen stoječe besedne dele, ki spadajo skupaj, ali ločila, ki pripadajo k besedam, označimo z znamenjem $\mathcal{I}$ v besedi sami in tudi ob strani.

/č
H besedo

/e fo fz

Pop

/š

š beseda

gl. m.!

~
H ~

H ~

/u

~

$\mathcal{I}$
 $\mathcal{I}$

Kadar so besede ali ločila, ki morajo biti ločeni, stavljeni skupaj, jih ločimo z znamenjem I in ga ob strani ponovimo.

II

Podobni znamenji uporabljamo tudi, če so besede stavljene preveč skupaj ali preveč narazen. Znamenje I pomeni narazen, znamenje J , da je treba nekoliko povečati prostor, T znamenje pomeni skupaj in znamenje T , da je treba nekoliko zmanjšati prostor med črkami.

I T T

Zamenjani črki označimo z znamenjem U , ki ga ob strani ponovimo. Če je treba prestaviti besedi zaporedni, uporabimo enako znamenje.

U

Ko je treba prestaviti več besed, jih z številkami zaporednimi označimo. Številke ponovimo ob strani po vrstnem redu.

1 3 5 4 12345

Kadar so predstavljene vrste, napišemo ob strani s številkami vilno razvrstijo.

1

3

2

pravo zaporedje, da jih nato lahko po pripisanih številkah pravilno razvrstimo. Če je na začetku odstavka premajhen umik ali ga sploh ni, označimo z namenjem C . Navpični črti pokažeta, kako velik naj bo umik. Ob strani znamenje ponovimo.

C

Prevelik umik označimo s puščico in z navpično črtico, ki označuje, do kod je treba napraviti umik. Znamenje ob strani ponovimo. Če ni narejen odstavek, kjer mi moral biti, označimo z znamenjem J , ki ga ob strani ponovimo.

K

J

Kjer pa je napravljen odstavek, a ne bi smel biti, povežemo odstavek s prejšnjo vrsto z znamenjem U in ga ob strani ponovimo.

U

Kadar naj bi bila beseda stavljena z drugačno različico črk, takšno besedo podčrtamo in ob strani napišemo, kako naj bo stavljena, na primer: polkrepko, krepko ali kurzivno.

— polkrepko!

Če so posamezne vrste premalo razmaknjene, označimo to na robu z namenjem — , če so preveč razmaknjene, pa z znamenjem — .

—

—

Kadar vrste na začetku ali na koncu niso poravnane, potegnemo tam navpično črto, s čimer označimo, da morajo biti vrste navpično druga pod drugo.

—

Včasih je zamenjan cel odstavek. Tedaj ob robu napravimo oklepaj in mu pripišemo obkroženo številko. Isto številko napišemo tudi tam, kamor ga je treba uvrstiti.

①

Na začetku strani ali stolpca na sme ostati zadnja vrsta odstavka (t. i. »vdova«), na koncu strani ali stolpca pa ne sme biti prva vrsta novega odstavka (t. i. »pankrt«). Takšno vrsto obrobimo

in ob strani pripišemo, kam jo je treba prenesti

ma str. 226!

Kadar hočemo, da ~~pomoč~~ prečrtana beseda ali besede ostanejo, jih podčrtamo pikčasto in popravek ob strani prečrtamo. Daljše stavke označimo z razločnimi oklepaji < > in pripišemo ob strani: »Od <do> ostane!«

— + ①